

Prethodna pitanja

1. Treba li opću zabranu diskriminacije proglašenu u članku 21. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽¹⁾ tumačiti na način da u njezino područje zabrane i zaštite, ulazi odluka poduzeća o otpuštanju radnika, koji je do tada u profesionalnom smislu bio dobro ocijenjen, samo zbog činjenice da je privremeno nesposoban za rad – na neodređeno vrijeme – zbog nezgode na radu i to dok je ostvarivao zdravstvenu njegu i naknadu od socijalnog osiguranja?
2. Treba li članak 30. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da zaštita koja se treba osigurati radniku koji je očito arbitrarno i neosnovano otpušten, treba biti predviđena nacionalnim propisom za svako otpuštanje kojim se krši temeljno pravo?
3. Ulazi li odluka poduzeća o otpuštanju radnika, koji je do tada u profesionalnom smislu bio dobro ocijenjen, samo zbog činjenice da je privremeno nesposoban za rad – na neodređeno vrijeme – zbog nezgode na radu i to dok ostvaruje zdravstvenu njegu i naknadu od socijalnog osiguranja u područje primjene članka 3., 15., 31., 34. stavka 1. i članka 35. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (jednog, pojedinih ili svih)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodna tri pitanja (ili jedno od njih) i u slučaju tumačenja da odluka o otpuštanju radnika, koji je do tada u profesionalnom smislu bio dobro ocijenjen, samo zbog činjenice da je privremeno nesposoban za rad – na neodređeno vrijeme – zbog nezgode na radu dok ostvaruje zdravstvenu njegu i naknadu od socijalnog osiguranja, ulazi u područje primjene nekih ili nekog članka Povelje Europske unije o temeljnim pravima, može li ih nacionalni sud primijeniti kako bi odlučio u sporu između pojedinaca, i to samo zato što, ovisno o tome je li riječ o „pravu” ili „načelu”, treba smatrati da imaju horizontalan učinak ili zato što valja primijeniti „načelo usklađenog tumačenja”?

U slučaju negativnog odgovora na četiri prethodna pitanja, postavlja se peto pitanje:

5. Ulazi li u koncept „izravne diskriminacije zbog nesposobnosti” kao razloga diskriminacije iz članka 1., 2. i 3. Direktive 2000/78 ⁽²⁾ – odluka o otpuštanju radnika, koji je do tada u profesionalnom smislu bio dobro ocijenjen, samo zbog činjenice da je privremeno nesposoban za rad – na neodređeno vrijeme – zbog nezgode na radu?

⁽¹⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str 69.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2015. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce protiv Salvatorea Mannija**

(Predmet C-398/15)

(2015/C 354/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Druga stranka u postupku: Salvatore Manni

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo čuvanja osobnih podataka u obliku koji omogućava identifikaciju osoba čiji se podaci obrađuju samo tijekom razdoblja potrebnog u svrhe zbog kojih se podaci prikupljaju ili zbog kojih se dalje obrađuju, iz članka 6. točke (e) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. ⁽¹⁾, koja je prenesena Zakonskom uredbom br. 196. od 30. lipnja 2003., prevagnuti i, stoga, protivi li se sustavu objave uspostavljenog registrom poslovnih subjekata, koji je predviđen Prvom direktivom Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. i nacionalnim pravom u članku 2188. Građanskog zakonika i članku 8. Zakona br. 580. od 29. prosinca 1993., prema kojemu svaka osoba može, bez vremenskog ograničenja, imati pristup podacima koji se odnose na fizičke osobe koje su tamo upisane?
2. Dopušta li, stoga, članak 3. Prve direktive Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. ⁽²⁾, odstupajući od neograničenog vremenskog trajanja i od neodređenosti adresata podataka koji su objavljeni u registru poslovnih subjekata, da podaci kao takvi ne budu više podložni „objavljivanju”, u tom dvojakom smislu, već da budu dostupni samo ograničeno vrijeme i samo određenim adresatima, na temelju ocjene za svaki slučaj posebno koja je povjerena upravitelju podatka?

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje, svezak, str.).

⁽²⁾ Prva direktiva Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (SL L 65, str. 8).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. kolovoza 2015. uputila Audiencia Provincial de Cantabria
(Španjolska) – Liberbank, S.A. protiv Rafael Piris del Campo**

(Predmet C-431/15)

(2015/C 354/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Cantabria – Sección 4

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Liberbank, S.A.

Druga stranka u postupku: Rafael Piris del Campo

Prethodna pitanja

1. Je li ograničenje retroaktivnih učinaka odluke o ništetnosti nepoštene klauzule o najnižoj kamatnoj stopi u potrošačkom ugovoru spojivo s načelom neobvezatnosti nepoštenih odredbi i člancima 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾, od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima?
2. Je li održavanje učinaka klauzule o najnižoj kamatnoj stopi u potrošačkom ugovoru, koja je proglašena ništetnom, spojivo s člancima 6. i 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima?